

for at bringe mig til at forelægge Rigsdagen et ſaadant Lovforſlag. Jeg kan virkelig ikke tænke mig Noget, der er mere beſynderligt.

Siebe: Jeg vil blot tillade mig at ſige den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti), at det virkelig ikke er rigtigt, at Forſkjellen imellem Lovforſlaget i dets nuværende Stikkelfe og det Vædringsforſlag, ſom han ſammenlignebe dermed, er den, om Appellen ſkal ſtee til Høiefteret eller til 3 Aſeſforer i Kriminal- og Politiretten; der er i Lovforſlaget Tale om en virkelig Appel, nemlig til Høiefteret, fra Enedommen, men der er ikke Tale om Appel i det andet Forſlag, ſom den ærede Rigsdagsmand berørte — det er jo forøvrigt ikke det Forſlag, der foreligger i Diebliffet, men det var det, ſom var fremsat ved de foregaaende Behandlinger her i Salen —; der er i dette andet Forſlag, der med Høie kan kaldes et Mægtingsforſlag, ikke Tale om nogen Appel fra Enedommen til de 3 Aſeſforer i Kriminal- og Politiretten; Sagen henviſes til den ſamlende Ret, forinden nogen Dom affiges, forſt naar Dommen er affagt, kan der jo være Spørgſmaal om Appel, og naar Sagen henviſes fra Enedommen til 3 Aſeſforer i Kriminal- og Politiretten, ſaa er der jo ſenere Appel mulig fra diſſe 3 Aſeſforer eller fra Kriminal- og Politiretten ſom ſaadan til Høiefteret. Det er alſaa ikke korrekt, naar den ærede Rigsdagsmand ſiger, at denne Paatjendelfe af Sagen af 3 Aſeſforer frembyder mindre Garantier end ellers i Almindelighed Paatjendelfen i Appellinſtanſer, thi det er ſlet ikke nogen Paatjendelfe i en Appellinſtants, hvorimod der efter Paatjendelfen ſtaaer aaben en anden Paatjendelfe i en virkelig Appellinſtants, nemlig Høiefteret, efter de nu gjældende Regler for Kriminal- og Politiretsſagers Appel til Høiefteret. Jeg troer iøvrigt, at det, ſom egentlig ligger den ærede Rigsdagsmand paa Sinde, er, om der efter Henviſningen ved Paatjendelfen i den ſamlende Ret ſkal være 3 eller 5 Aſeſforer, ſaaledes ſom det blev fremhævet af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgfreds (Klein); det kan jo være et Spørgſmaal, men den ærede Rigsdagsmands Anſkuelse har jo allerede været drøftet her før og har

ikke vundet Thingets Biſald. Mangel paa Umøbekommen, ſom den ærede Rigsdagsmand ſtalte det, vilde jeg nødig have, at der ſkulde kunne ſiges at være her fra Folkethingets Side. Jeg troer ogſaa, at det ved Sagens Behandling paa dens tidligere Trin noſſom blev lagt for Dagen, at der var en Mellemvei, ſom man gjerne vilde kunne ſlutte ſig til, og ſom flere ærede Medlemmer endog havde ønsket, at man fortrinnsviis ſkulde følge, netop af Henſyn til det andet Thing; det havde nu været overmaade heldigt, om denne Mellemvei var bleven tagen i det andet Thing, ſaaledes at man nu her idag ligefrem kunde have ſluttet ſig dertil, det er ikke ſteet, men der er viſt alligevel ikke nogenſomhelſt Grund til at frygte for, at Haa- bet om en let Udbjærning af Meningsforſkjelligheden ſkulde glippe.

Alberti: Jeg begik gaaſte viſt for den Feil at nævne den 1ſte April ſom Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden, medens dette er blevet forandret til den 1ſte Juli, men jeg tør ikke deſto mindre henſtille til den høitærede Miniſter, om han vil beſvare det Spørgſmaal benægtende, om der ikke i tre Maaneder ſkulde kunne vindes nogen Erfaring eller Forudſøleſe om Appellernes Mængde eller Lyſten til Appel hos de Perſoner, der maatte blive tiltalte ved Kriminal- og Politiretten under offentlige Politifager. Det forekommer mig, at naar den offentlige og mundtlige Retspleie følges, der nu ſkal indføres i ſaadanne Sager, ville tre Maaneder være tilſtrækkelige til at danne ſig et nogenlunde klart Begreb om, hvorvidt de der tiltalte Perſoner anſee de Domme, der affiges, for at være retfærdige eller billige. Da det er en ny Domſtol, der vil mødes med Tillid, hvis den er god — jeg ſkal her henviſe til Kjøbenhavnns Sv. og Handelsret — men med Miſtillid, hvis den ikke er god, vil det i tre Maaneder, det paatager jeg mig at indeſtaa for, viſe ſig, om der vil være Lyſt til at afkviſcere ved de affagte Domme eller Lyſt til at appellere dem. Jeg tager denne Sag, det gjentager jeg, ſom et Henſigtsmæſſighedsſpørgſmaal; jeg underſøger ikke, om det er nødvendigt at beſtytte mod temerære Appeller, men